

Sir John Eliot Gardiner

Monteverdi Choir & English Baroque Soloists

Màrius Sampere,
“Subllum”, *Subllum* (2000)

“[...] El món és cruel
i només hi ha un llum, el que il·lumina
la crueltat del món
i també la meva, més oculta. Alba, mira'm!,

veuràs
que duc escrites a la cara
les paraules dels morts. Aquell Qui
n'encapçala la taula
no em permet de somriure.
No hi ha prou claror.”

Programa

Palau 100
Dimecres, 24.04.2019 – 20h
Sala de Concerts

Louise Alder, Semele
Hugo Hymas, Júpiter
Lucile Richardot, Ino/Juno
Carlo Vistoli, Athamas
Gianluca Burratto, Cadmus/Somnus
Monteverdi Choir
English Baroque Soloists
Sir John Eliot Gardiner, director
Thomas Guthrie, codirector

Rick Fisher, dissenyador de llums
Patricia Hofstede, vestuari

Georg Friedrich Händel (1685-1759)
Semele, HWV 58 (versió de concert)

Overtura

Gavotte

ACTE I

Escena I

1. Behold! auspicious flashes rise (Priest)
2. Cor de sacerdots. Lucky omens
Daughter, obey, hear and obey! (Cadmus, Athamas)
3. Ah me, ah me! what refuge now is left me? (Semele)
4. Oh Jove! in pity teach me which to choose (Semele)
Recitativ. Alas! she yields (Ino, Athamas, Semele)
7. Why dost thou thus untimely grieve (Semele, Ino, Athamas, Cadmus)
8. Cor. Avert these omens
9. Recitativ acompanyat. Agai auspicious flashes rise (Cadmus)
Recitativ. Thy aid, pronubial Juno, Athamas implores! (Athamas, Semele)
10. Cor. Cease, cease your vow's

Escena II

- Turn, hopeless lover (recitativ versió) (Ino)
Recitativ. She weeps! the gentle maid in tender pity (Athamas)
12. Your tuneful voice my tale would tell (Athamas)
Recitativ. Too well I see, thou wilt not understand me (Ino, Athamas)
13. You've undone me, look not on me (Ino, Athamas)

Escena III

- Recitativ. Ah, wretched prince (Cadmus, Athamas)
14. Acompanyat. Wing'd with our fears and pious haste (Cadmus)

Escena IV

15. Cor. Hail Cadmus, hail!
17. Cor. Endless pleasure, endless love

ACTE II

18. Simfonia

Escena I

- Recitativ. Iris, impatient of thy stay (Juno, Iris)
19. There, from mortal cares retiring (Iris)
Recitativ. No more! I'll hear no more! (Juno)
20. Awake, Saturnia, from thy lethargy! (Juno, Iris)
21. Hence, hence, Iris, hence away (Juno)

Escena II

- Ària. Come, Zephyrs, come (Cupid)
22. Oh sleep, why dost thou leave me? (Semele)

Escena III

- Recitativ. Let me not another moment (Semele)
23. Lay your doubts and fears aside (Jupiter)
Recitativ. You are mortal (Jupiter)
24. With fond desiring (Semele)
25. Cor. How engaging, how endearing
Recitativ. Ah me! – Why sighs my Semele? (Semele, Jupiter)
26. I must with speed amuse her (Jupiter)
27. Cor. Now Love that everlasting boy invites
Recitativ. By my command now at this instant (Jupiter, Semele)
28. Where'er you walk, cool gales shall fan the glade (Jupiter)

Escena IV

- Recitativ. Dear sister, how was your passage hither? (Semele, Ino)
29. But hark! the heav'nly sphere turns round (Ino)
30. Prepare then, ye immortal choir (Ino, Semele)
31. Cor. Bless the glad earth with heav'nly lays

Pausa de 20 minuts

ACTE III

Escena I

- 21
33. Somnus, awake! (Juno, Iris)

34. Leave me, loathsome light! (Somnus)
Recitativ. Dull God, canst thou attend the water's fall (Iris, Juno)
35. More sweet is that name (Somnus)
Recitativ. My will obey, she shall be thine. (Juno, Somnus)
36. Obey my will, thy rod resign (Juno, Somnus)

Escena II

37. My racking thoughts by no kind slumbers freed (Semele)

Escena III

- Recitativ. Thus shap'd like Ino, with ease I shall deceive her (Juno, Semele)
38. Myself I shall adore (Semele)
Recitativ. Be wise, as you are beautiful (Juno, Semele)
39. Acompanyat. Conjure him by his oath (Juno)
40. Thus let my thanks be pay'd (Semele)
Recitativ. Rich odours fill the fragrant air (Juno, Semele)

Escena IV

41. Come to my arms, my lovely fair (Jupiter)
Recitativ. O Semele! why art thou thus insensible? (Jupiter)
42. I ever am granting (Semele)
Recitativ. Speak, apeak your desire (Jupiter, Semele)
43. By that tremendous flood (Jupiter)
44.
Recitativ. You'll grant what I require? (Semele, Jupiter)
45. then cast off this human shape Semele)
46. Ah! take heed what you press! (Jupiter)
47. No, no, I'll take no less (Semele)

Escena V

48. Ah, whither is she gone! (Jupiter)

Escena VI

49. Above measure is the pleasure (Juno)

Escena VII

50. Ah me! too late I now repent (Semele)

Escena VIII

51. Cor. Oh. terror and astonishment
Recitativ. How I was hence remov'd (Ino, Cadmus, Athamas)
52. Despair no more shall wound me (Athamas)
Recitativ. See from above the bellying clouds descend (Cadmus)

Escena final

53. Simfonia
54. Acompanyat. Apollo comes, to relieve you care (Apollo)
55. Cor. Happy, happy shall we be

Durada: 19v0 minuts aproximadament amb pausa inclosa

SALZBURG FESTIVAL · 20 JULY – 31 AUGUST 2019

Luigi Cherubini (1760–1842)

MÉDÉE

Thomas Hengelbrock · Simon Stone

Elena Stikhina · Pavel Černoč · Vitalij Kowaljow · Rosa Feola · Alisa Kolosova
Vienna Philharmonic · Concert Association of the Vienna State Opera Chorus

30 July, 4, 7, 10, 16, 19 August · Grosses Festspielhaus

Coproduction with Teatr Wielki –
Opera Narodowa /
Polish National Opera, Warsaw

SIEMENS

www.salzburgfestival.at

Semele. Händel es reinventa

El 29 de gener de 1728 es va estrenar The Beggar's Opera al Lincoln's Inn Fields Theatre londinenc. Era un espectacle satíric i sorneguer, amb la seva dosi de crítica social, escrit per John Gay a partir de l'ús de melodies populars barrejades amb àries de compositors com ara Purcell, musicalment adaptades pel compositor alemany J. Ch. Pepusch (1667-1752).

L'èxit incontestable d'aquell espectacle va comportar el fracàs immediat de les produccions operístiques que la Royal Academy of Music promovia al King's Theater. Era la temporada d'òpera de Händel, que va haver de clausurar el juny següent. Händel, després de superar greus dificultats econòmiques i de salut, va impulsar una segona etapa de produccions operístiques amb l'estrena d'*Ezio* el 1732. Només cinc representacions van servir per fer avinent que ja mai més les òperes de Händel recuperarien els gloriosos èxits de principis de la dècada del 1720, en què s'havia arribat a fer més trenta representacions d'alguns títols.

Però, tornem enrere.

El 1718, quan Händel va passar una llarga temporada treballant per al duc de Chandos, va proposar-li l'estrena privada de l'obra considerada avui el primer oratori anglès... *Esther*. Händel, que havia conegut i fins i tot compost els seus primers oratoris

anys abans a Roma, va repetir la fórmula però adaptada a la llengua anglesa. A partir del 1732, la composició d'oratoris va esdevenir la manera de reinventar-se. L'estrena de la versió revisada d'*Esther* aquell 1732 marca l'inici de l'èxit creixent de la nova forma musical, cantada en anglès, sense escenografia ni vestuari, i amb el consegüent abaratiment de despeses, ja que, a més, no calia pagar els elevats preus de contractació dels cantants italians.

El gener del 1741 el fracàs de *Deidamia*, darrera òpera de Händel, venia refermat per dues úniques representacions amb el teatre quasi buit. Aquest va ser el trist final de la seva trajectòria operística. El febrer del 1742 arribava *Samson*, primer oratori que Händel estrenava al Covent Garden, inaugurat el 1732, i per l'abril estrenava a Dublín *El Messies*, veritable punt d'inflexió en la carrera del compositor. Al principi de maig del 1743 la salut del compositor tornava a passar

per un mal moment. En una carta del seu llibretista Charles Jennens, hi llegim: "... he sabut que Händel ha tornat a tenir un atac de paràlisi, que li afecta el cap i la parla. A més, diu que passarà un any a l'estranger, per la qual cosa no podem esperar cap obra nova per a l'any que ve. Així doncs, com que la ciutat perdrà el seu únic encant, jo me n'aniré al camp tant de temps com pugui...".

Per sort va ser una afectació temporal i el mes de juny ja estava planificant la seva nova temporada.

Händel es va reinventar de nou: va tenir la idea d'usar el format d'oratori, però per crear una història profana, eròtica, a priori molt més pròpia per al format operístic.

En assabentar-se de l'èxit obtingut per Thomas Arne amb la mascarada *The judgement of Paris*, Händel va projectar compondre una obra escènica diferent a les vistes pel públic fins al moment. *Acis and Galatea* havia estat fins aleshores la seva única òpera en anglès, escrita unes dècades abans per a una representació privada a casa del duc de Chandos. A partir d'això Händel es va reinventar de nou: va tenir la idea d'usar el format d'oratori, però per crear una història profana, eròtica, a priori molt més pròpia per al format operístic. El llibretista William Congreve (1679-1829) havia escrit el text de *The story of Semele* per al compositor John Eccles (1668-1735), que el va musicar el 1707, però que no es va arribar a estrenar fins a l'any 1972.

Händel va partir del text de *Congreve*, revisat amb la col·laboració de l'escriptor irlandès Newburgh Hamilton (1691-1761), en va eliminar uns quants recitatius substituint-los per àries i alguns cors. La malaltia no va afectar gens l'habitual velocitat de Händel a l'hora de compondre i *Semele* va quedar llesta en quatre setmanes. Sembla que el compositor s'anava a posar a treballar tot seguit en un altre oratori quan a Londres van arribar les notícies de la victòria de l'exèrcit britànic, capitanejat pel rei Jordi II mateix, sobre el francès a la ciutat de Dettingen, al costat del riu Main, a l'est de Frankfurt. Aquell triomf va fer esclatar l'alegria nacional. Händel va escriure aleshores el *Tè Deum de Dettingen*. Tot seguit es va posar a treballar, ara ja sí, en l'oratori següent, que va ser *Joseph and his brethren* (Josep i el seu germans).

El gener del 1744 van començar els assajos de *Semele*. Charles Jennens feia referència a la nova pàgina de forma càustica: "...*Han presentat Semele com un oratori, però es tracta d'una òpera indecent... Una òpera*

en anglès que només un capsigrany pot anomenar oratori, encara que així s'anuncii al Covent Garden". La senyora Delany, una coneguda dama seguidora de Händel, parla de *Semele* en una sèrie cartes que va adreçar a la seva germana, tot dient: "*Ahir al matí vaig sentir l'assaig de Semele del Sr. Händel. És una peça de música encantadora, força nova i diferent de tot el que ha fet fins ara...*" (24 de gener). "*Semele és encantadora! Quan més l'escolto, més m'agrada! Com que hi estic abonada, no penso faltar a cap representació...*" (21 de febrer)

L'argument mitològic, extret d'Ovidi, és desenvolupat amb una bona dosi d'ironia. *Semele*, filla de Cadmus, i promesa a Athanases, és segrestada per Júpiter. Ajudada pel somni, la gelosa Juno, esposa de Júpiter, s'introdueix al Palau de la seva rival i, coneixedora de la seva ambició d'esdevenir immortal l'empeny a demanar de veure Júpiter en la seva forma divina. En trobar-se amb Júpiter, els rajos i el foc que desprèn acaben incinerant *Semele*. Ja al final, Apol·lo declara que de les cendres de *Semele* naixerà, com l'au Fènix, un nou ésser destinat a ser déu entre els déus: Bacchus. L'obra acaba amb un homenatge al deu del vi.

Aquell any...

1744

Música

S'estrena al Covent Garden Theatre de Londres l'òpera en anglès *Semele* de Georg Friedrich Händel. Considerada sovint un oratori, aquesta composició en tres actes té llibret del dramaturg William Congreve, que es basa al seu torn en un dels episodis recollits per Ovidi a les seves *Metamorfosis*. L'argument tracta del personatge mitològic de Semele, filla de Cadme, rei de Tebes, i la deessa Harmonia, que és seduïda pel déu Júpiter.

Història

El febrer d'aquell any té lloc a la mar Mediterrània, davant de les costes franceses, la Batalla de Toló –també coneguda amb el nom de la Batalla del cap Sicié–, un combat naval que s'inscriu en la Guerra de Successió Austríaca. L'armada formada per vaixells francesos i espanyols, i que comanda l'almirall Juan José Navarro, derrota la flota britànica, a les ordres de l'almirall anglès Thomas Matthews.

Art

Giovanni Battista Tiepolo finalitza el seu quadre *El banquet de Cleòpatra*. Es tracta d'una pintura a l'oli que reproduïx l'escena recollida per Plini el Vell a la seva *Història natural*. Descriu el moment en què Cleòpatra guanya l'aposta que ha proposat a Marc Antoni, sobre qui dels dos seria capaç d'organitzar el banquet més luxós. Actualment es pot veure a la National Gallery of Victoria, a Melbourne (Austràlia).

Cultura

Neix a la localitat de Mohrungen (actualment Morąg, Polònia), el filòsof i escriptor alemany Johann Gottfried Herder. És considerat un dels precursors del moviment romàntic alemany i inspirador d'altres autors, especialment de Johann Wolfgang von Goethe, amb qui arribarà a col·laborar. Entre les seves obres, destaquen sobretot els quatre volums que formen l'estudi *Idees per a una filosofia de la història de la humanitat* (1784-1791).

Ciència

Mor de tuberculosi als 42 anys, a Uppsala –la mateixa ciutat que l'havia vist néixer–, l'astrònom, físic i matemàtic Anders Celsius. Dos anys abans de morir el científic suec proposà una escala de temperatura en què 0 és el punt de congelació i 100 el punt d'ebullició. Celsius va ser, a més, catedràtic d'astronomia a la Universitat d'Uppsala i va fundar l'Observatori Astronòmic de la seva ciutat.

Biografies

Lousie Alder, soprano

Va estudiar a l'Escola Internacional d'Òpera del Royal College of Music, on fou la primera receptora de la Beca Kiri Te Kanawa. El 2017 va guanyar el Premi Cantant Jove dels Premis Internacionals d'Òpera i el del públic Premi Dame Joan Sutherland del Concurs Cantant del Món de Cardiff. També va guanyar el primer Concurs de Joves Solistes Britànics el 2015, i el Premi John Christie de Glyndebourne 2014, després del segon premi del Concurs Kathleen Ferrier (2013).

Membre del Conjunt Oper Frankfurt, la temporada 2017-18 hi va interpretar Sophie (*Werther*) i Despina (*Così fan tutte*). També tornà a la Garsington Opera en una nova producció de *La flauta màgica* (Pamina) i al Festival Glyndebourne com a Sophie (*Der Rosenkavalier*).

Els seus èxits recents inclouen Sophie (*Der Rosenkavalier*) per a la Welsh National Opera, i Lucia (*The Rape of Lucretia*) i Zerlina (*Don Giovanni*) a Glyndebourne; Ilia (*Idomeneo*) per a la Garsington Opera; Euridice (*Orpheus*) de Luigi Rossi per a la Royal Opera; Rapunzel (*Into the Woods*) per al Théâtre du Châtelet i Gilda (*Rigoletto*), Susanna (*Le nozze di Figaro*), Cleopatra (*Giulio Cesare*), Gretel (*Hansel i Gretel*) i la protagonista de *The cunning little vixen* per a l'Òpera de Frankfurt.

A la seva agenda figuren altres papers a Frankfurt, el retorn a Glyndebourne i a la Royal Opera i debuts al Teatro Real de Madrid com *La Calisto* i a la Bayerische Staatsoper de Munic fent de Gretel.

En concert ha cantat als festivals d'Aldeburgh, Edimburg, St. Magnus i al London Handel Festival, i als BBC Proms, tot destacant particularment en el rol protagonista de *Semele* (OAE, Bolton), *Missa en Do menor* de Mozart, Sophie de *Der Rosenkavalier* i Marzelline de *Fidelio* (BBC Proms); *Gloria* de Poulenc (Hallé Orchestra, Macelaru); *Simfonia núm. 3* de Vaughan Williams (LSO, Elder); *Poppea de L'incoronazione di Poppea* (Academy of Ancient Music, Egarr); un programa de Händel al Festival d'Edimburg (Dunedin Consort, Butt) i la *Passió segons sant Joan* de Bach (Royal Northern Sinfonia, Bicket).

Molt interessada en el recital, ha actuat al Musikverein de Graz, Òpera de Frankfurt, Fundación Juan March de Madrid, Barber Institute de Birmingham, Festival de Brighton, Holywell Music Room d'Oxford i Perth Concert Hall, amb els pianistes Helmut Deutsch, Joseph Middleton, Gary Matthewman, John Paul Ekins, Roger Vignoles i Matthew Fletcher.

Entre els seus àlbums figuren un CD de *Lieder* d'Strauss, i *Through life and love* amb el pianista Joseph Middleton (Orchid Classics), Lucia de *The rape of Lucretia* (Opus Arte) i Silandra de *L'Oronoea* de Cesti (OEHMS Classics, Oper Frankfurt).

Hugo Hymas, tenor

Va néixer i créixer a Cambridge. Es va formar com a corista infantil al Cor de l'Església de Santa Maria la Major, va estudiar clarinet i després va entrar al Cor del Clare College, a Cambridge. El 2014 es va graduar en música a la Universitat de Durham i va anar a Londres per fer-hi cant.

Ha actuat com a solista a grans sales de concerts d'Europa: Philharmonie de París, Concertgebouw d'Amsterdam, KKL de Lucerna, Philharmonie de Berlín i Royal Albert Hall de Londres. Cada vegada és més sol·licitat internacionalment, s'està forjant gran reputació com a Evangelista per a les *Passions* de Bach. El 2016 va interpretar les àries per a tenor en una gira europea aclamada per la crítica precisament de la *Passió segons sant Mateu* amb els English Baroque Soloists i Sir John Eliot Gardiner i el mateix any va fer una gira amb el *Magnificat* de Bach. També ha cantat àries i l'Evangelista de la *Passió segons sant Joan*, recentment a Nidarosdomen (Trondheim Barokk) i Croàcia (Croatian Baroque Ensemble), i ha participat en la *Missa en Si menor* de Bach a l'Herkulesaal de Munic (Münchner MotettenChor, Benedikt Haag). Col·labora amb el grup barroc escocès Dunedin Consort (dirigit per John Butt) i ha cantat el paper d'Evangelista a la *Passió segons sant Mateu*; el 2017 va ser també solista d'*El Messies* de Händel i l'*Oratori de Nadal* de Bach.

El seu repertori habitual de concerts inclou les *Vèspres* (de 1610) de Monteverdi, el *Requiem* de Mozart i la *Missa Solemnis* de Beethoven i *Cantata de Sant Nicolau* de Britten. També ha interpretat obres del Barroc francès (Charpentier), recentment al King's Place de Londres, amb l'Orchestra of the Age of Enlightenment, i al Wigmore Hall, amb l'Early Opera Company.

En l'apartat operístic, ha ofert els rols protagonistes d'*Il combattimento di Tancredi e Clorinda* de Monteverdi, *Dido & Aeneas* de Purcell (Aeneas), *Semele* (Jupiter), *Acis i Galatea* (Acis i Damon) de Händel i *La flauta màgica* (Tamino), *Le nozze de Figaro* (Basilio) de Mozart. El 2017 va sortir de gira amb les tres òperes de Monteverdi: *Il ritorno d'Ulisse in patria*, *L'incoronazione di Poppea* i *L'Orfeo*, amb els English Baroque Soloists, que va culminar al Lincoln Centre de Nova York. També canta en recital per tot el Regne Unit i va formar part del programa per a joves artistes Britten-Pears a Aldeburgh.

La discografia més recent d'Hugo Hymas és: *Apocalypse* (amb S. Kuijken, 2015), *Antonio Lotti Crucifixus* (amb B. Palmer, 2016), *Martin Peerson: a treatise of human love* (Fretwork 2016), *Bach Matthäus-Passion* (amb J. E. Gardiner, 2017), *The other Vespers* (amb R. Hollingworth 2017) i *Bach Magnificat, Süßer Trost* (amb J. E. Gardiner, 2017).

Gianluca Buratto, baix

Va estudiar al Conservatori Giuseppe Verdi de Milà i va assistir a nombroses classes magistrals (S. Mingardo, J. Aragall, D. Baldwin...). El 2006 va guanyar el primer premi del Concurs Ferruccio Tagliavini i el 2008 el Premi Rotary en Música de Cambra Vocal a Milà.

Va debutar en òpera el 2009 amb l'estrena mundial d'*Il carro e i canti* d'Alessandro Solbiati a Trieste. Té un amplíssim repertori operístic: *L'incoronazione di Poppea*, *L'Orfeo* i *Il ritorno d'Ulisse in patria* de Monteverdi, *Virginia* de Mercadante, *Rinaldo* de Händel; *Maria Stuarda* de Donizetti, *Tosca* i *La Bohème* de Puccini, *I due Foscari*, *Macbeth* i *Rigoletto* de Verdi, *Die Walküre* de Wagner, *I puritani* de Bellini, *Le Duc d'Albe* de Donizetti, *La flauta màgica* de Mozart, *Pulcinella* i *Oedipus rex* d'Stravinsky... I també ha interpretat la *Passió segons sant Joan*, *Cantata "Nun komm, der Heiden Heiland"*, *BWV 61* i *Missa en Si menor* de Bach; *Cristo nell'Orto* de Fux; *Missa de la coronació, KV 317* i *Gran Missa en Do menor, KV 427* de Mozart, *Missa Solemnis* de Beethoven, etc.

Ha col·laborat amb directors de prestigi, com Ch. Rousset, F. Luisi, N. Harnoncourt, R. Minasi, E. López-Banzo, J. E. Gardiner, A. Curtis, R. Muti, K. Nagano, R. Chailly i G. Nosedà, entre d'altres. I amb formacions diverses, segons el repertori, com l'Orquestra Simfònica de Chicago, Orquestra Simfònica de Lecce, Berliner Philharmoniker, Orquestra Verdi, Cappella Mediterranea, Auser Musici, Bach Consort Wien, Al Ayre Español...

Ha actuat arreu d'Europa (a Barcelona: *Le nozze di Figaro*, dirigit Ch. Rousset, i *la Missa en Si menor* de J. S. Bach, amb J. Savall). També ha actuat Amèrica. I sempre en sales i esdeveniments de gran renom: Musikverein de Viena, Theater an der Wien, Psalmfestival de Graz, Teatro Verdi de Trieste, Festival de Salzburg, Wexford Festival Opera, La Fenice de Venècia, Teatro Regio de Torí, La Scala de Milà, Maggio Musicale Fiorentino, Teatro di San Carlo de Nàpols, Termes de Caracal·la, BBC Proms i Wigmore Hall de Londres, Festival Wratlavia Cantans...

El 2017 va ser seleccionat per al projecte Monteverdi amb John Eliot Gardiner i va participar en la gira mundial d'*Il ritorno d'Ulisse in patria*, *L'Orfeo* i *L'incoronazione di Poppea*, així com també a les *Vespro della Beata Vergine* de Monteverdi al Festival Monteverdi Cremona, Anima Mundi Pisa, St. Denis i Versailles.

La seva discografia per a Unitel, Naïve, Tactus, Concerto i Decca, entre altres segells, inclou *La bohème*, *Giulio Cesare*, *Lieder* de C. Ph. E. Bach, *Missa pro defunctis* de Cavalli...

En agenda té previstes actuacions operístiques per tot Europa, amb *Agrippina*, *Ariodante* i *Semele* de Händel, *Les indes galantes* de Rameau, i *Fidelio*, *Il trovatore*, *Rigoletto*...

Lucile Richardot, mezzosoprano

Va començar a cantar amb 11 anys en un cor infantil a l'est de França, i inicialment va treballar com a periodista fins als 27 anys.

Es va graduar el 2008 a la Maîtrise de Notre-Dame de Paris i el 2011 al Conservatoire à Rayonnement Régional de Paris en Música Antiga, després d'estudiar dirigida per Margreet Hoenig, Noëlle Barker, Paul Esswood, Howard Crook, Jan van Elsacker, Martin Isepp, François Le Roux, Monique Zanetti i Jill Feldman. El 2012 va fundar Tictactus amb dos amics lluitistes.

Està especialitzada en música antiga i repertori contemporani, tant escenificat com en concerts, tot actuant amb Les Solistes XXI (director Rachid Safir), Ensemble Correspondances (Sébastien Daucé), Pygmalion (Raphaël Pichon) i Le Poème Harmonique (Vincent Dumestre). El 2012, amb Les Arts Florissants, va cantar la integral dels *Llibres de madrigals* de Monteverdi en interpretacions dirigides per Paul Agnew, que més endavant la va convidar per interpretar la *Passió segons sant Joan* de Bach amb l'Orquestra Filharmònica de Liverpool.

El 2009 va actuar com a primera tieta a l'estrena de l'òpera de Philippe Boesmans *Yvonne, princesse de Bourgogne*, a l'Opéra Garnier de París i al Theater an der Wien. A finals del 2014 va ser convidada per l'Ensemble Intercompromin per interpretar *Omaggio a Kurtág* de Luigi Nono al Festival de Tardor de París.

Més recentment ha sortit de gira per Europa i els Estats Units amb el Monteverdi Choir i orquestres dirigides per John Eliot Gardiner en cèlebres interpretacions de la trilogia operística de Monteverdi. També va interpretar el paper de Lisea d'*Arsilda* de Vivaldi a la República Txeca i Europa amb el Collegium 1704 (Vaclav Luks). A més d'aquests projectes, també ha enregistrat el seu primer àlbum en solitari, amb l'Ensemble Correspondances, *Perpetual night*, una col·lecció de cançons de cambra angleses del segle XVII.

El 2018 va interpretar el paper de Goffredo de *Rinaldo* de Händel amb la formació Caravansérail de Bertrand Cuiller, i va debutar al Festival d'Ais de Provença com a bruixa i Esperit de *Dido and Aeneas* de Purcell.

Carlo Vistoli, contratenor

Després d'estudiar guitarra clàssica i piano, el 2007 s'endinsà a l'estudi com a contratenor al Conservatorio Girolamo Frescobaldi de Ferrara (cant renaixentista i barroc) i a la Universitat Alma Mater de Bolonya (Cultural Heritage).

Ha obtingut nombrosos premis en concursos a Itàlia (Bolonya, Roma, Nàpols, San Marino) i va debutar en òpera com a bruixa de *Dido and Aeneas* a Cesena i Ravenna. També ha actuat en *L'Olimpiade* de Mysliveček, *Rei Artús* de Purcell, *Tamerlano* i *Giulio Cesare* de Händel, aquesta amb Opera Fuoco, dirigida per David Stern a Xangai –primera representació d'una òpera completa de Händel a la Xina. I a França, *Elena* de Cavalli. És convidat habitual del Festival Barroc de Poznań.

El 2015 va participar a Le Jardin des Voix-Les Arts Florissants per a joves professionals, dirigida per William Christie i Paul Agnew. Programa amb què ha visitat França, Austràlia, el Japó, la Xina i Moscou, i amb concerts a París, Nova York i al Festival de Lucerna. El 2016 va ser Ottone d'*Agrippina* (Händel) a Brisbane, rol guardonat amb un Premi Helpmann. També va cantar l'*Stabat Mater* d'Arvo Pärt a Torí i al Festival MITO de Milà, i *El Messies* amb William Christie en una gira europea, amb actuació també a Barcelona. El 2017 va participar en una extensa gira per Europa i Amèrica amb els English Baroque

Soloists i Sir John Eliot Gardiner amb *Il ritorno d'Ulisse in patria* i *L'incoronazione di Poppea*, amb motiu del 450è aniversari de Monteverdi. A més d'oferir *L'Orfeo* amb Les Arts Florissants i Paul Agnew. La seva relació amb música de Monteverdi inclou l'antologia *I sette peccati capitali*, així com extractes de la *Selva morale*, que ha cantat en gira. El mateix any va participar en una nova producció d'Erismena de Cavalli al Festival d'Ais de Provença. Ja a la tardor del 2017 va fer un concert a la seva població natal, Lugo, seguida d'una nova gira americana amb *Dido and Aeneas*, novament amb Les Arts Florissants i William Christie.

Els títols destacats que va interpretar el 2018 foren *Orlando furioso* de Vivaldi, *L'incoronazione di Poppea*, amb direcció de William Christie (Festival de Salzburg), *Artaserse* de Hasse, *Jephtha* de Händel, *Israel a Egipte* amb l'Accademia Bizantina i la *Passió segons sant Joan* de Bach amb Enrico Onofri a Lisboa. I aquest 2019, *La finta pazza* de Sacconi, el rol protagonista d'*Orfeo ed Euridice* de Gluck, sota la direcció de Robert Carsen, i una gira amb *Semele* de Händel, que a més de Barcelona, té parada a Londres, París i La Scala de Milà.

Ha enregistrat per a diversos segells i recentment, per a Arcana, el seu primer recital en solitari: *Arias per a Nicolino*, amb música de Händel, Pergolesi, Sarro i Scarlatti.

Monteverdi Choir

Fundat per Sir John Eliot Gardiner com a part de l'agosarat moviment amb instruments d'època dels anys seixanta, sempre ha volgut aportar una nova perspectiva al seu repertori. Amb una combinació de tècnica coral i pràctica interpretativa històricament informada, té una gran capacitat de transmetre la música als públics globals. El Cor intenta que l'impacte visual de la interpretació millori l'experiència musical, per a la qual cosa aprofita al màxim les possibilitats dels escenaris. Un plantejament que ha dut el Monteverdi Choir a ser aclamat sistemàticament durant els últims cinquanta anys com un dels millors cors del món.

Entre les seves gires innovadores destaca el Bach Cantata Pilgrimage l'any 2000: el Cor va interpretar les 198 *Cantates* de J. S. Bach a més de seixanta esglésies d'Europa i Amèrica. El projecte, enregistrat pel segell Soli Deo Gloria, va ser aclamat com un dels projectes musicals més ambiciosos de tots els temps per la revista «Gramophone». El Monteverdi Choir té més de 150 enregistraments i ha guanyat nombrosos premis.

També està compromès amb la formació de futurs cantaires per mitjà del Programa Monteverdi per a Aprenents. Molts s'acaben convertint en membres del Cor, i antics membres també han tingut carreres exitoses en solitari.

El Cor ha participat en òperes escenificades, com *Der Freischütz* (2010) i *Carmen* (2009) a l'Opéra Comique de París, i *Les troyens* al Théâtre du Châtelet. El 2015 va interpretar *Orphée et Eurydice* de Gluck a la Royal Opera House, en col·laboració amb la

companyia de dansa Hofesh Shechter. Igualment, ha participat en projectes variats amb diferents repertoris, des d'una extensa gira amb la *Passió segons sant Mateu* de Bach (interpretada de memòria) amb els English Baroque Soloists, fins a *Roméo et Juliette* de Berlioz als BBC Proms i el Festival Berlioz amb l'Orchestre Révolutionnaire et Romantique el 2016. Sota la direcció de Sir John Eliot Gardiner, el Monteverdi Choir també col·laborat amb la London Symphony Orchestra a *Ein Sommernachtsraum* de Mendelssohn i, amb l'Orquestra Tonhalle, a la *Missa glagolítica* de Janáček.

Entre els seus èxits més recents figura la gira Monteverdi 450, amb les tres òperes que ens han arribat de Monteverdi, ofertes per tot Europa i als EUA el 2017, i que va rebre un Premi RPS Music en la categoria d'òpera i teatre musical. L'any 2018 el Cor va interpretar un programa mixt de les *Cantates* de J. S. Bach amb els English Baroque Soloists per tot Europa, i va oferir el *Requiem* de Verdi al costat de l'Orchestre Révolutionnaire et Romantique, amb un emblemàtic concert a la catedral de Westminster en benefici del Cancer Research UK, actuació lloada per la crítica.

El Monteverdi Choir té el patrocini del Príncep de Gal·les.

English Baroque Soloists

Els English Baroque Soloists (EBS) tenen una llarga trajectòria com una de les orquestres de cambra amb criteris històrics més importants del món. Amb un repertori des de Monteverdi a Mozart, passant per Haydn, se senten igual de còmodes amb la música de cambra, simfònica i operística. El so distintiu de la seva interpretació càlida i incisiva es reconeix a l'instant.

El conjunt ha tocat en un gran nombre de les sales més prestigioses del món, com el Teatro alla Scala de Milà, Concertgebouw d'Amsterdam i Òpera de Sydney. Els anys noranta van interpretar les set òperes de maduresa de Mozart i en van enregistrar la integral dels *Concerts per a piano* i les *Simfonies*.

Els English Baroque Soloists participen habitualment en projectes conjunts amb el Monteverdi Choir, amb el qual van emprendre el famós i icònic projecte Bach Cantata Pilgrimage l'any 2000, en què van arribar a interpretar la integral de les cantates sagrades de Bach per tot Europa. També van portar l'òpera *Orfeo ed Euridice* de Gluck a Hamburg i Versalles, després d'una producció escenificada al Royal Opera House, Covent Garden, en col·laboració amb la companyia de dansa Hofesh Shechter.

L'any passat van participar en diverses gires amb interpretacions del *Magnificat en Re major*, *Missa en Fa major* i la *Cantata Süßer Trost* de Bach novament amb el Monteverdi Choir per tot Europa, i la *Passió segons sant Mateu* de Bach així com un programa mixt de les *Simfonies 39-41*, el *Requiem* i la *Gran Missa en Do menor* de Mozart.

L'any 2017 l'EBS va participar en la cèlebre Trilogia Monteverdi 450, en què van interpretar les tres òperes supervivents de Monteverdi per tot Europa i els EUA, un projecte que va rebre un Premi RPS Music en la categoria d'òpera i teatre musical. A més, han publicat dos enregistraments de Bach amb la discogràfica SDG: *Passió segons sant Mateu* i *Magnificat en Re major*.

Més recentment els EBS han tocat a la Mozartwoche de Salzburg abans d'emprendre una reedició de la seva emblemàtica Bach Cantata Pilgrimage en algunes de les sales i esglésies més famoses d'Europa.

John Eliot Gardiner, director

Venerat com un dels músics més innovadors i dinàmics del món, està sempre a l'avantguarda de la interpretació i és reconegut com a líder de la vida musical contemporània. Fundador i director artístic del Monteverdi Choir (MC), English Baroque Soloists (EBS) i Orchestre Révolutionnaire et Romantique (ORR), és una figura clau en la recuperació de música antiga i pioner en interpretacions històricament informades.

Convidat habitual de les orquestres més importants, com la London Symphony Orchestra, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Royal Concertgebouw Orchestra i Gewandhausorchester Leipzig, gestiona un repertori que comprèn des del segle XVII fins al XX. El 2016 va rebre el Premi Concertgebouw.

L'abast del repertori de Gardiner s'il·lustra amb un ampli catàleg d'àlbums guanyadors de premis amb els seus propis conjunts i amb orquestres líders, incloent-hi la Filharmònica de Viena, amb discogràfiques de primera línia (Decca, Philips, Erato i trenta CD per a Deutsche Grammophon) i amb autors tan variats com Mozart, Schumann, Berlioz, Elgar i Kurt Weill, a més d'obres de compositors renaixentistes i barrocs. Des del 2005, els seus conjunts publiquen amb la seva pròpia discogràfica, Soli Deo Gloria, creada per difondre els enregistraments en directe durant el Bach Cantata Pilgrimage de Gardiner l'any 2000, pels quals va rebre el Premi Gramophone 2011 a l'assoliment especial i un Diapason d'Or de l'Année el 2012. Els seus nombrosos guardons discogràfics inclouen dos

Grammy i té més Premis Gramophone que cap altre artista viu.

Gardiner també ha dirigit òpera a la Royal Opera House (ROH), Òpera Estatal de Viena i La Scala de Milà. Del 1983 al 1988 va ser director artístic de l'Opéra de Lió, on va fundar la seva nova orquestra. Després de l'èxit del *Simon Boccanegra* de Verdi a la ROH el 2008, va tornar-hi el 2012 amb *Rigoletto* de Verdi i *Le nozze di Figaro* de Mozart el 2013, coincidint amb el 40è aniversari del debut a la ROH. La tardor del 2015 va tornar-hi per dirigir *Orfeo ed Euridice* de Gluck amb el CM i l'EBS, codirigida per Hofesh Shechter i John Fulljames.

El seu llibre *Music in the castle of heaven: a portrait of Johann Sebastian Bach* va ser publicat el 2013 per Allen Lane i guardonat amb el Prix des Muses. Té diversos doctorats honoris causa i va rebre el títol de Cavaller a la Queen's Birthday Honours List de l'any 1998.

El 2017 Gardiner i els seus conjunts van celebrar el 450è aniversari del naixement de Monteverdi amb interpretacions escenificades per tot Europa i als EUA de les seves tres òperes conegudes, un projecte que va rebre un Premi RPS en la categoria d'òpera i teatre musical. Els seus àlbums més recents inclouen dues publicacions de Bach, el *Magnificat en Re major* i la *Passió segons sant Mateu*, i juntament amb LSO de la *Simfonia núm. 2, "Lobgesang"* de Mendelssohn.

English Baroque Soloists

Violins I

Kati Debretzeni
Iona Davies
Jane Gordon
Rebecca Livermore
Susie Carpenter Jacobs
Dominika Fehér
Sarah Moffatt
Davina Clarke

Violins II

Anne Schumann
Oliver Webber
Roy Mowatt
Beatrice Scaldini
Håkan Wikström
Hildburg Williams

Violes

Fanny Paccoud
Monika Grimm
Lisa Cochrane
Aliye Cornish

Violoncels

Marco Frezzato*
Catherine Rimer
Ruth Alford
Kinga Gáborjáni

Contrabaixos

Valerie Botwright*
Markus van Horn

Oboès

Rachel Chaplin
Mark Baigent

Fagots

Veit Scholz*
Katrin Lazar

Trompes

Anneke Scott
Joseph Walters

Trompetes

Neil Brough
Robert Vanryne

Timpaní

Robert Kendall

Tiorba

Evangelina Mascardi*

Orgue

James Johnstone*

Arpa

Gwyneth Wentink*

Clave

Oliver-John Ruthven*

*Continu

Monteverdi Choir

Sopranos

Penelope Appleyard
Emily Armour
Sam Cobb**
Rebecca Hardwick
Angela Hicks*
Eloise Irving
Eleanor Meynell
Emily Owen*
Alison Ponsford-Hill
Rebecca Ramsey
Angharad Rowlands*

Contralts

Francesca Biliotti
Heather Cairncross
Rosie Clifford
Sarah Denbee
Hamish McLaren
Simon Ponsford
Matthew Venner
Richard Wilberforce

Tenors

Ben Alden
Mark Bonney
John Bowen
Peter Davoren *
Edmund Hastings
Graham Neal
Benedict Quirke
Gareth Treseder

Baixos

James Birchall
Robert Davies *
Daniel D'Souza
Sam Evans
Michael Lafferty**
Alistair Olleresnshaw
David Stuart
Lawrence Wallington
Christopher Webb

*Solistes del Consort
**Aprenents Monteverdi
2018/2019

Playlist

Què és l'òpera sinó un jardí de metàfores en què l'obsessió per l'hora mortal d'unes protagonistes amaguen una tensió sexual encriptada, però alhora omnipresent?

La selecció porta a l'escenari aquesta sexualitat en moltes de les seves possibilitats: *Tosca* (sadisme), *Parsifal* (masoquisme), *Pélleas et Mélisande* (voyeurisme), *Così fan tutte* (intercanvi de parelles), *Die Walküre* (incest), *Salomé* (necrofilia), *The turn of the screw* (pedofília), *Don Giovanni*, *Rigoletto*, *Carmen*, *Lulu*, *Manon* (els/les col·leccionistes d'amants)...

Georg Friedrich Händel: *Semele*

Confeccionada per Händel sobre la rubrica d'"oratori", un dels amics del mateix Händel comentava que "no es tractava d'un oratori sinó d'una òpera porca".

Els sentiments burlats cedeixen al tot poderós Eros (Semele / Jupiter).

N. Burrowes, P. Kwella, A. Rolfe-Johnson, D. Jones, English Baroque Soloists, J. E. Gardiner, Archiv

Claudio Monteverdi: *L'incoronazione di Poppea*

L'òpera veneciana al seu punt culminant, farcida de duos i escenes sensuals. Sexe i mort units amb música i paraules.

S. McNair, A. S. von Otter, M. Chance, English Baroque Soloists, J. E. Gardiner, Archiv

Francesco Cavalli: *La Calisto*

Aquests jocs prohibits al bosc de Diana en què les nimfes juguen amb les deesses, els déus canvien de gènere per seduir els mortals. Cavalli, deixeble de Monteverdi, honora Venècia, filla de Venus.

M. Bayo, M. Lippi, S. Keenlyside, Concerto Vocale, R. Jacobs, Harmonia Mundi

Wolfgang Amadeus Mozart: *Così fan tutte*

Dues parelles que s'han jurat fidelitat canvien completament d'estratègia davant de l'aposta d'un vell filòsof. Una mascarada en què la crueltat de la Veritat s'imposa després d'un intercanvi apassionat.

A. Rookroft, R. Mannion, E. James, R. Trost, English Baroque Soloists, J. E. Gardiner, Archiv

Dmitri Xostakóvitx: *Lady Macbeth de Mtsensk*

Un desig d'una violència rarament vista a l'òpera (que tant va irritar Stalin) i que va fer perdre al compositor la seva llibertat en una sola nit.

G. Vichnevskaia, N. Gedda, London Philharmonic, M. Rostropóvitx, EMI

Benjamin Britten: *Death in Venice*

D'*Angels in America* (Eötvös, 2004) a *Brokeback Mountain* (Wuorinen, 2014): la temàtica gai a l'òpera té alguns precedents, com el *David et Jonathas* de Charpentier (1688), però la flama d'aquesta prohibició impregna l'obra sencera del genial compositor anglès: *Billy Budd*, *Turn of the screw*...

P. Pears, J. Shirley-Quirk, J. Bowman, English Chamber Orchestra, S. Bedford, Decca

Thomas Adès: *Powder her face*

Adès volia adaptar la novel·la Lolita de Nabokov, però es va deixar endur per una història real: les explosions sexuals de la duquesa d'Argyll, que van deixar la noblesa de volta i mitja. Primera òpera d'un nou gènere: la *pornoòpera*.

J. Gomez, V. Anderson, Almeida Ensemble, Th. Adès, EMI

Discografía

Palau 100

G. F. Händel: *Semele*, HWV 58

24.04.19

Norma Burrows, Robert Lloyd, Anthony Rolfe-Johnson, Timothy Pennrose, Patrizia Kwella, Della Jones, Catherine Denley. Monteverdi Choir. English Baroque Soloists. John Eliot Gardiner, director. Erato.

Kathleen Battle, Marilyn Horne, Samuel Ramey, John Aler, Michael Chance, Sylvia McNair, Neil Mackie. Ambrosian Opera Chorus. English Chamber Orchestra. John Nelson, director. Deutsche Grammophon.

Sheila Armstrong, Justino Díaz, Felicity Palmer, Mark Deller, Helen Wats, Robert Tear. Amor Artis Chorale. English Chamber Orchestra. Johannes Somary, director. Brilliant.

Elisabeth Scholl, Klaus Mertens, Britta Schwarz, Annette Markert, Julia Schmidt, Knut Schoch. Junge Kantorei. Frankfurt Baroque Orchestra. Joachim Carlos Martínez, director. Naxos.

Jennifer Vyvyan, George Prangnell, Helen Watts, William Herbert, Anna Pollak, Brenda Griffith. Saint Anthony Singers. New Symphony Orchestra of London. Anthony Lewis, director. Decca/L'Oiseau Lyre.

Palau de la Música Catalana

2019-2020

—Palau 100

On la música *et* transforma

DILLUNS, 07.10.2019 – 20 h
Esa-Pekka Salonen
& Philharmonia
Orchestra
—La *Novena* de
Mahler

DIVENDRES, 18.10.2019 – 20 h
Magdalena Kožená
& Sir Simon Rattle
—Shakespeare fet
música

DIMECRES, 13.11.2019 – 20 h
Kavakos,
Gilbert & NDR
Elbphilharmonie
Orchester
—La *Setena* de
Bruckner

DIMARTS, 21.01.2020 – 20 h
Sir Simon Rattle &
London Symphony
Orchestra
—Beethoven

Sir John Eliot
Gardiner &
Orchestre
Révolutionnaire
et Romantique
—Integral de
les *Simfonies* de
Beethoven

DIUMENGE, 09.02.2020 – 20 h
—*Simfonia n.º 1*
i *Les criatures de*
Prometeu
Palau 100+

DILLUNS, 10.02.2020 – 20 h
—*Simfonia n.º 2 i 3*

DIMARTS, 11.02.2020 – 20 h
—*Simfonia n.º 4 i 5*

DIJOUS, 13.02.2020 – 20 h
—*Simfonia n.º 6 i 7*
Palau 100+

DIVENDRES, 14.02.2020 – 20 h
—*Simfonia n.º 8 i 9*
Palau 100+

DIJOUS, 02.04.2020 – 20 h
Paul McCreech
& Gabrieli Consort
& Players
—*Les estacions* de
Haydn

DIMARTS, 14.04.2020 – 20 h
Gustavo Dudamel
& Mahler Chamber
Orchestra
—*Fidelio* de
Beethoven
Palau 100+

DIMECRES, 15.04.2020 – 20 h
Gustavo Dudamel
& Mahler Chamber
Orchestra
—La *Inacabada* de
Schubert

DILLUNS, 20.04.2020 – 20 h
François-Xavier
Roth & Les Siècles
—*La consagració*
de la primavera
d'Stravinsky

DISSABTE, 25.04.2020 – 20 h
Zubin Mehta
& Wiener
Philharmoniker
—La *Setena* de
Dvořák

DIJOUS, 30.04.2020 – 20 h
Anne-Sophie
Mutter & friends
—Beethoven /
Widmann

DIMECRES, 13.05.2020 – 20 h
Joyce DiDonato
& Il Pomo d'Oro
—*My favorite things*

DIUMENGE, 24.05.2020 – 17 h
Arabella
Steinbacher,
Matthias Goerne
& Josep Pons
—Europa 1900
Palau 100+

DIVENDRES, 12.06.2020 – 20 h
Jörg Widmann,
OBC & Orfeo
Català
—La *Júpiter* de
Mozart

Abonament *Palau 100* (13 concerts). De 247 a 1.256 euros
Abonament *Palau 100+* (18 concerts). De 345 a 1.747 euros
Abonament Integral de *Simfonies* de Beethoven (5 concerts).
De 112 a 556 euros
Descomptes per a menors de 35 anys, grups i packs a mida
d'entrades

Més informació a:
www.palaumusica.cat | taquilles@palaumusica.cat | 93 295 72 07

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Aenor – Armand Basi – Bagués-Masriera Joiers – Bankia – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms ETT S.L.U. – Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX – Fundació Caixa d'Enginers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Roca Junyent, S.L.P. – Saba Infraestructures, S.A. – Samsung Electronics Iberia S.A.U. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunió – Yamaha Music Europe

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Diagonal Inversiones Capital AV, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc, Elvira Abril, Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, Marta Barnes, professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas, Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Pere Grau Vacarisas, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner, Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

També et pot interessar...

Palau Grans Veus
Dimecres 22.05.19–20h
Sala de Concerts

Diana Damrau, soprano
Xavier de Maistre, arpa

Lieder de Mendelssohn,
Rachmàninov... i altres obres
instrumentals

Preus: 30, 40 i 60 euros

Palau 100
Dijous 23.05.19–20h
Sala de Concerts

**Akademie für Alte Musik
Berlin (AKAMUS)**
Bernhard Forck, concertino
director

M. Marais: “Tempête”, d’*Alcione*
M. R. Delalande: suite de *Les
fontaines de Versaille*

G. Ph. Telemann: obertura de
Wassermusick, TWV 55:C3
G. F. Händel: *Water Music*, HWV
348-350

Preus: 15, 20, 30, 40 i 60 euros

Palau Bach
Dimecres 12.06.19–20h
Sala de Concerts

Dorothee Miedls, soprano
Hana Blažíková, soprano
Alex Potter, contratenor
Thomas Hobbs, tenor
Krešimir Stražanac, baix
Collegium Vocale Gent
Philippe Herreweghe, director

J. S. Bach: *Missa en Si menor*,
BWV 232

Preus: 30, 40, 60 i 90 euros